

начинъ. Размышляючи-тѣ человекѣци познавахъ заблужденіе-то и измамъ-тѣ, но само малцина дързнувахъ громко да искажѣтъ мнѣніе-то си, понеже Тецель стояше подѣ покровителство-то на Папѣ-тѣ кой-то за съзиданіе-то на Петровскѣ-тѣ църквѣ, и за свои-тѣ удовольствія ся нуждаеше отъ много пары. Кога-то Епископъ-тѣ отъ Майсенъ видѣ какъ народъ-тѣ тычаше слѣдъ монаха, той извика: «О, какъ глупави сѣ тѣзи человекѣци, да хвърлятъ пары-тѣ си въ единъ сънджкъ, на кой-то тѣ нѣматъ ключъ.»

Въ Кеолнъ проповѣдваше единъ Францисканецъ монахъ и казваше: «О вѣрующи души, ще вы кажѣ едно ново чудно нѣщо, то есть това: Ако нѣкой отъ васъ има половина флоринъ, то чрѣзъ това опростително писмо може да добѣе царство небесно! но кога-то само една четвъртъ флоринъ, то може да добѣе участіе въ царство небесно; но ако нѣма нищо то ще бѣде діаволовъ. Не ли е нѣщо ново че, безъ пары человекѣкъ не може да ся спасе?» Кога-то Тецель пристигнѣ съ сънджка си въ Ютербогкѣ цѣла-та околность излѣзе отъ Виттембергъ при него. За Лютера не е было вече възможно да мълчи и да глѣда това противно нѣщо, и за това на 31-ый Октомврий 1517 той закова на врата-та на Палатнѣ-тѣ църквѣ въ Виттембергъ свои-тѣ 95 прѣдложенія, върху кои-то и обяви че е готовъ всякогы да говори за тѣхъ, и съдържаніе-то на кои-то найповече ся относяше за опроверганіе-то на индул-